

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศของเด็กนักเรียนหญิงในกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บข้อมูลและประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างจากวัยรุ่นหญิงที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานครได้มาทั้งสิ้น 388 คน การนำเสนอผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น ส่วน ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางสังคม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องการตกเป็นเหยื่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ส่วนที่ 5 การแสดงข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

การอภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง

จากการที่กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม เรื่อง “พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศของเด็กนักเรียนหญิงวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยแบ่งเป็นข้อมูลภูมิหลัง ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา ผู้ที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย ระดับการศึกษาและอาชีพของผู้ที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย การมีกิจกรรมทำยามว่าง ความสัมพันธ์ในครอบครัว จำนวนพี่น้อง ค่าใช้จ่ายต่อเดือน ผลการปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4.1
อายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
11	1	.3
12	56	14.4
13	180	46.4
14	85	21.9
15	59	15.2
16	7	.8
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 13 ปี ร้อยละ 46.4 และอายุ 14 ปี ร้อยละ 21.9

ตารางที่ 4.2
ระดับการศึกษา

ระดับชั้น	จำนวน	ร้อยละ
ม.1	215	55.4
ม.2	99	25.5
ม.3	74	19.1
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนอยู่ระดับชั้น ม. 1 จำนวนร้อยละ 55.4

ตารางที่ 4.3
ศาสนา

ศาสนา	จำนวน	ร้อยละ
พุทธ	345	88.9
อิสลาม	35	9.0
คริสต์	8	2.1
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ จำนวนร้อยละ 88.9 รองมาเป็นศาสนาอิสลาม ร้อยละ 9.0

ตารางที่ 4.4
บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ด้วย

บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย	จำนวน	ร้อยละ
บิดา มารดา	186	47.9
บิดามารดาและญาติ	121	31.2
มารดาและพี่น้อง	29	7.5
ปู่ ย่า ตา ยาย	12	3.1
มารดาตามลำพัง	8	2.1
บิดาและพี่น้อง	8	2.1
บิดาตามลำพัง	1	0.3
ญาติที่ไม่สนิท	1	0.3
ไม่ตอบ	22	5.7
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดา มารดา จำนวนร้อยละ 47.9 และบิดา มารดาและญาติ ร้อยละ 31.2

ตารางที่ 4.5
ระดับการศึกษาของบุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่

ระดับการศึกษาของบุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	73	18.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	47	12.1
มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช	67	17.3
อนุปริญญา ปวส. หรือเทียบเท่า	38	9.8
ปริญญาตรี	130	33.5
ปริญญาโท	24	6.2
อื่นๆ	9	2.3
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่าผู้ที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ด้วยมีการศึกษาอยู่ในระดับ ปริญญาตรี มากที่สุดจำนวนร้อยละ 33.5 รองลงมาเป็นระดับประถม ร้อยละ 18.8

ตารางที่ 4.6
อาชีพของบุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่

อาชีพของผู้ที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย	จำนวน	ร้อยละ
ค้าขาย	115	29.6
รับจ้างทั่วไป	83	21.4
พนักงานบริษัท	70	18.0
รับราชการ, รัฐวิสาหกิจ	56	14.4
อื่นๆ	64	16.6
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้ที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ด้วยมีอาชีพค้าขาย จำนวนร้อยละ 29.6 และอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 21.4

ตารางที่ 4.7
กิจกรรมยามว่างของนักเรียน

กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
มี	317	81.7
ไม่มี	67	17.3
ไม่ตอบ	4	1.0
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.7 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบส่วนใหญ่มีกิจกรรมทำยามว่าง จำนวน ร้อยละ 81.7

ตารางที่ 4.8
ระดับความสัมพันธ์

ความสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
ใกล้ชิด	303	78.1
ปานกลาง	81	20.9
ห่างเหิน	1	.3
ไม่ตอบ	3	.8
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมีความสัมพันธ์กับครอบครัว ระดับใกล้ชิดเป็นส่วนใหญ่ จำนวนร้อยละ 78.1 รองลงมาความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 20.9

ตารางที่ 4.9
จำนวนพี่น้อง

จำนวนพี่น้อง	จำนวน	ร้อยละ
1 คน	67	17.3
2 คน	153	39.4
3 คน	101	26.0
4 คนขึ้นไป	64	16.5
ไม่ตอบ	3	.8
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนพี่น้อง 2 คน ร้อยละ 39.4 รองลงมา มีจำนวน 3 คน ร้อยละ 26.0

ตารางที่ 4.10
ค่าใช้จ่ายต่อเดือน

ระดับค่าใช้จ่าย	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 800 บาท	64	16.5
801-1,200 บาท	75	19.3
1,200-1,600 บาท	67	17.3
1,600-2,000 บาท	64	16.5
มากกว่า 2,000 บาท	114	29.4
ไม่ตอบ	4	1.0
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ค่าใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับ มากกว่า 2,000 บาท ร้อยละ 29.4 รองลงมา ระดับ 801-1,200 บาท ร้อยละ 19.3

ส่วนที่ 2 ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม

ตารางที่ 4.11
ลักษณะที่อยู่อาศัย

ลักษณะที่อยู่	จำนวน	ร้อยละ
บ้านเดี่ยว ทาวเฮ้าส์	189	48.7
บ้านที่อยู่ติดกัน และมีห้องนอนเดี่ยว	67	17.3
บ้านที่อยู่หลายครอบครัว ห้องนอนไม่เป็นสัดส่วน	27	7.0
คอนโด มีห้องนอนเดี่ยว	23	5.9
บ้านที่อยู่ในซอยลึกเปลี่ยว	9	2.3
บ้านที่อยู่ชานเมืองหรือใกล้ชุมชน	8	2.1
บ้านที่ต่อเติมขึ้นมา มีห้องเดี่ยว	6	1.5
รวม	386	100.0

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ลักษณะที่อยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างเป็นบ้านเดี่ยว ทาวเฮ้าส์ จำนวนร้อยละ 48.7 รองลงมาเป็นบ้านที่อยู่ติดกัน และมีห้องนอนเดี่ยว จำนวนร้อยละ 17.3

ตารางที่ 4.12
ลักษณะการเดินทางกลับบ้าน

ลักษณะการกลับบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
กลับเองตามลำพัง	259	66.8
มีบิดามารดาหรือญาติมารับ	129	33.2
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.12 ลักษณะการเดินทางกลับบ้านของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กลับบ้านเองตามลำพัง ร้อยละ 66.8

ตารางที่ 4.13
ลักษณะการเดินทางกลับบ้านลำพัง

ลักษณะการกลับบ้าน	จำนวน	ร้อยละ
นั่งรถประจำทาง	119	45.9
เดินทางเท้าเข้าซอย	68	26.3
นั่งรถมอเตอร์ไซด์รับจ้างเข้าซอย	36	13.9
อื่น ๆ	36	13.9
รวม	259	100.0

จากตารางที่ 4.13 ลักษณะการเดินทางกลับบ้านตามลำพังส่วนใหญ่ พบว่านั่งรถประจำทาง ร้อยละ 45.9 และเดินทางเท้าเข้าซอย ร้อยละ 26.3

ตารางที่ 4.14
ช่วงเวลาที่ไปโรงเรียน

ช่วงเวลา	จำนวน	ร้อยละ
5.00-6.00 น.	73	18.8
6.01-7.00 น.	217	55.9
7.00-8.00 น.	76	19.6
ไม่ตอบ	22	5.7
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.14 ช่วงเวลาที่ออกจากบ้านไปโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นเวลา 6.01-7.00 น. ร้อยละ 55.9 รองลงมาเป็นเวลา 5.00-6.00 น. ร้อยละ 18.8

ตารางที่ 4.15
ช่วงเวลาที่ยกเลิกเข้าบ้านหลังเลิกเรียน

ช่วงเวลา	จำนวน	ร้อยละ
15.00-16.00 น.	170	43.8
16.01-19.00 น.	195	50.3
19.01-21.00 น.	9	2.3
ไม่ตอบ	14	3.6
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.15 ช่วงเวลาที่ยกเลิกเข้าบ้านหลังเลิกเรียนส่วนใหญ่เป็นเวลา 16.01-19.00 น. ร้อยละ 50.3 รองลงมาเป็นเวลา 15.00-16.00 น. ร้อยละ 43.8

ตารางที่ 4.16
ช่วงเวลาที่ยกเลิกจากบ้านเป็นประจำนอกจากไปโรงเรียน

ช่วงเวลา	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงเช้า เวลา 05.00-8.00 น.	61	15.7
ช่วงสาย เวลา 8.01-12.00 น.	231	59.5
ช่วงบ่าย เวลา 12.01-16.00 น.	40	10.3
ช่วงค่ำ เวลา 16.01-19.00 น.	22	5.7
ไม่ตอบ	34	8.8
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.16 ช่วงเวลาที่ยกเลิกจากบ้านเป็นประจำนอกจากไปโรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นช่วงสาย 8.01-12.00 น. ร้อยละ 59.5 รองลงมาเป็นช่วงเวลา 05.00-8.00 น. ร้อยละ 15.7

ตารางที่ 4.17
ช่วงเวลาที่ยกเลิกเข้าบ้านเป็นประจำ

ช่วงเวลา	จำนวน	ร้อยละ
ช่วงสาย เวลา 10.01-12.00 น.	13	3.4
ช่วงบ่าย เวลา 12.01-16.00 น.	149	38.4
ช่วงค่ำ เวลา 16.01-19.00 น.	165	42.5
ช่วงดึก เวลา 19.01-23.00 น.	29	7.5
ไม่ตอบ	32	8.2
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.17 ช่วงเวลาที่ยกเลิกเข้าบ้านนอกจากนี้จากโรงเรียน ส่วนใหญ่เป็น
เวลา 16.01-19.00 น. ร้อยละ 44.5 รองลงมาเป็นช่วงเวลา 12.01-16.00 น. ร้อยละ 38.4

ตารางที่ 4.18
ลักษณะการแต่งกายที่ชอบ

ลักษณะการแต่งกาย	จำนวน	ร้อยละ
แต่งกายตามสบาย	278	71.6
แต่งกายตามแฟชั่น	60	15.5
แต่งกายสุภาพเรียบร้อย	39	10.1
อื่น ๆ	1	.3
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.18 ลักษณะการแต่งกายที่ชอบเป็นการแต่งกายตามสบายเป็น
ส่วนใหญ่ ร้อยละ 71.6 รองลงมาเป็นการแต่งกายตามแฟชั่น ร้อยละ 15.5

ตารางที่ 4.19
สถานการณ์เสี่ยงที่เคยประสบ

สถานการณ์	จำนวน (ร้อยละ)			
	บ่อย ๆ	บางครั้ง	ครั้งเดียว	ไม่เคย
1. เดินทางกลับบ้านคนเดียวเวลากลางคืนและมีผู้ ชายที่รู้จักอาสาไปส่งที่บ้านจึงนั่งรถไปกลับเขา ด้วย	4 (1.0)	12 (3.1)	14 (3.6)	358 (92.3)
2. อยู่กับผู้ชายสองต่อสองในที่ลับตา	5 (1.3)	25 (6.4)	13 (3.4)	345 (88.9)
3. อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีดื่มเหล้าและมีเพื่อนชาย	8 (2.1)	31 (8.0)	16 (4.1)	333 (85.8)
4. อยู่ในกลุ่มที่มีผู้ชาย นักเรียนเป็นผู้หญิงคนเดียว	5 (1.3)	35 (9.6)	17 (4.4)	331 (85.3)
5. อยู่คนเดียวในสถานที่เปลี่ยว	6 (1.5)	67 (17.3)	38 (9.8)	277 (71.1)
6. อยู่คนเดียวเวลากลางคืน	31 (8.0)	155 (39.9)	41 (10.6)	161 (41.5)

จากตารางที่ 4.19 เกี่ยวกับการประสบเหตุสถานการณ์ที่เสี่ยง พบว่า สถานการณ์ที่ตอบไม่เคยมากที่สุด คือ เดินทางกลับบ้านคนเดียวเวลากลางคืนและมีผู้ชายที่รู้จักอาสาขี่รถผ่านมาอาสาไปส่งจึงไปกลับเขา ร้อยละ 92.3 รองมาเป็นสถานการณ์การอยู่กับผู้ชายสองต่อสอง ร้อยละ 88.9 สถานการณ์ที่ตอบว่าเคยประสบเหตุมากที่สุดเป็นสถานการณ์ อยู่คนเดียวเวลากลางคืน มีตอบว่าบางครั้งร้อยละ 39.9

ส่วนที่ 3 ความรู้เรื่องการตกเป็นเหยื่อและการป้องกัน

การล่อลวงละเมิดทางเพศ

ตารางที่ 4.20

ความรู้เรื่องการตกเป็นเหยื่อ

ข้อความ	คำตอบที่ถูกต้อง	จำนวน (ร้อยละ)	
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง
1. เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่จะถูกข่มขืนผู้หญิงสามารถใช้ทุกอย่างเป็นอาวุธได้ เช่น หวี นิ้วมือ ปาก	ถูก	373 (96.1)	15 (3.9)
2. เหยื่อที่ถูกล่อลวงเกินทางเพศมีทุกวัย	ถูก	365 (94.1)	23 (5.9)
3. ในปัจจุบันเหยื่อที่ถูกข่มขืนจะมีแนวโน้มที่มีอายุน้อยลง	ถูก	353 (91.0)	35 (9.0)
4. เหยื่อที่ถูกข่มขืนส่วนใหญ่ไม่เคยเตรียมการไว้สำหรับการป้องกันตนเองจากการถูกข่มขืน	ถูก	350 (90.2)	38 (9.8)
5. ถ้าผู้หญิงตกอยู่ในเหตุการณ์ที่จะถูกข่มขืน ควรจะตื่นและต่อสู้ขัดขืนมากกว่ายินยอมที่จะถูกข่มขืน	ถูก	350 (90.2)	38 (9.8)
6. การถูกทำร้ายทางเพศทางเพศเกิดขึ้นได้ทั้งที่บ้าน วัด โรงเรียน โรงพยาบาล ที่ทำงาน ฯลฯ	ถูก	346 (89.2)	42 (10.8)
7. การล่อลวงละเมิดทางเพศ หมายถึง การกระทำที่ไม่สมควรในทางเพศ เช่น กอดจูบ จับของสงวน	ถูก	328 (84.6)	60 (15.4)
8. สถานการณ์เหล่านี้ ได้แก่ อยู่คนเดียวในที่เปลี่ยว, อยู่คนเดียวเวลากลางคืน, อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีการดื่มเหล้าและมีผู้ชาย, อยู่กับผู้ชายสองต่อสองในที่ลับตา, เดินทางกลับบ้านคนเดียวและมีผู้ชายซึ่งรู้จักขี่รถผ่านมาอาสาไปส่งที่บ้าน นักเรียนจึงนั่งรถไปกับเขา เป็นสถานการณ์ที่มีความเสี่ยง	ถูก	310 (79.9)	78 (20.1)
9. การถูกข่มขืนเกิดขึ้นเฉพาะกับผู้หญิงที่แต่งกายยั่วเย้าเท่านั้น	ผิด	295 (76.0)	93 (24.0)

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ข้อความ	คำตอบที่ถูกต้อง	จำนวน (ร้อยละ)	
		ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง
10. การล้วงละเมิดทางเพศ หมายถึง การล้วงเกินทางเพศ การข่มขืน	ถูก	293 (75.5)	95 (24.5)
11. ผู้หญิงมักถูกข่มขืนโดยคนรู้จักหรือคนรักมากกว่าคนแปลกหน้า	ถูก	276 (71.1)	112 (28.9)
12. การลงมือข่มขืนส่วนใหญ่มีการวางแผนล่วงหน้า ที่จริงแล้วผู้ชายสามารถควบคุมความต้องการทางเพศได้ และเป็นหน้าที่	ถูก	252 (64.9)	136 (35.1)
13. หญิงที่ถูกข่มขืนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ค่อนข้างเรียบร้อยและไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้	ถูก	183 (47.2)	205 (52.8)
14. การล้วงละเมิดทางเพศ หมายถึง การใช้เด็กถ่ายภาพหรือถ่ายวิดีโอโป๊	ถูก	166 (42.8)	222 (57.2)
15. ผู้กระทำผิดทางเพศส่วนใหญ่เป็นผู้มีปัญหาทางด้านจิตใจ หรือทางสติปัญญา	ผิด	161 (41.5)	227 (58.5)
16. การล้วงละเมิดทางเพศ หมายถึง การที่ผู้ใหญ่ให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ดูภาพโป๊ ภาพลามก หรือดูการมีกิจกรรมทางเพศ	ถูก	143 (36.9)	245 (63.1)
17. ผู้ชายที่ลงมือข่มขืนเพราะไม่สามารถควบคุมตนเองได้	ผิด	125 (32.2)	263 (67.8)
18. ผู้หญิงที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศทั้งหมดจะเป็นช่วงเวลากลางคืน ในซอยเปลี่ยว	ผิด	90 (23.2)	298 (76.8)

จากตารางที่ 4.20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในเรื่องการถูกล้วงละเมิดทางเพศอันดับแรกได้แก่ เมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่จะถูกข่มขืนผู้หญิงสามารถใช้ทุกอย่างเป็นอาวุธได้ มีจำนวนร้อยละ 96.1 และความรู้ว่า หญิงที่ถูกล้วงเกินทางเพศมีทุกวัย มีจำนวนร้อยละ 94.1 ความรู้ที่ตอบไม่ถูกต้อง มากที่สุดได้แก่ ผู้หญิงที่ถูกล้วงละเมิดทางเพศทั้งหมดจะเป็นช่วงเวลากลางคืนในซอยเปลี่ยว มีจำนวนร้อยละ 76.8 รองลงมาเป็นความรู้ว่า ผู้ชายที่ลงมือข่มขืนเพราะไม่สามารถควบคุมตนเองได้ มีจำนวนร้อยละ 67.8

ตารางที่ 4.21
ระดับความรู้เรื่องการตกเป็นเหยื่อการล้วงละเมิดทางเพศ

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
มาก	371	95.4
ปานกลาง	17	4.6
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องการตกเป็นเหยื่อการถูกล้วงละเมิดทางเพศในระดับมาก ร้อยละ 95.4 รองมาเป็นระดับปานกลาง ร้อยละ 4.6

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล้วงละเมิดทางเพศ

ตารางที่ 4.22
จำนวนและร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรม
การป้องกันตนเองจากการถูกล้วงละเมิดทางเพศ

พฤติกรรม	จำนวน (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	ปฏิบัติ มากที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ น้อยที่ สุด			
<u>พฤติกรรมการป้องกัน ตนเอง</u>								
- ถ้าอยู่บ้านคนเดียว ต้องปิดบ้านให้มิด ชิด	285 (73.5)	43 (11.1)	34 (8.8)	8 (2.1)	18 (4.6)	4.47	1.052	
- นักเรียนไม่ไปนอน ค้างคืนบ้านเพื่อน โดยไม่จำเป็น	242 (62.4)	40 (10.3)	40 (10.3)	14 (3.6)	52 (13.4)	4.05	1.442	

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

พฤติกรรม	จำนวน (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	ปฏิบัติ มากที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ น้อยที่ สุด			
- นักเรียนไม่เปิด ประตูต้อนรับผู้ชาย ที่มาส่งบ้าน หรือที่รู้ จักไม่ว่าจะสนิท สนมกันมากเพียง ใด ถ้าไม่มีญาติอยู่ ในบ้านด้วย	248 (63.9)	46 (11.9)	31 (8.0)	21 (5.4)	42 (10.8)	4.13	1.378	
- นักเรียนระมัดระวัง ตัวไม่ให้ผู้ชายเข้า มาก้าวล้ำวงเกิน ทางร่างกาย	281 (72.4)	50 (12.9)	43 (11.1)	9 (2.3)	37 (9.5)	4.39	1.199	
รวม						4.26		ปฏิบัติ มากที่สุด
<u>พฤติกรรมการเดินทาง</u>								
- การออกนอกบ้าน เวลากลางคืนไม่ ควรออกไปตาม ลำพัง ควรมีคน ออกไปด้วยทุกครั้ง	253 (65.2)	68 (17.5)	36 (9.3)	12 (3.1)	19 (4.9)	4.35	1.091	
- นักเรียนไม่ขึ้นรถ เมื่อมีคนแปลกหน้า ชักชวนให้ขึ้น	302 (77.8)	16 (4.1)	7 (1.8)	11 (2.8)	52 (13.4)	4.30	1.425	

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

พฤติกรรม	จำนวน (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	ปฏิบัติ มากที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ น้อยที่ สุด			
- นักเรียนหลักเลียงที่ จะเดินทางสถานที่ เปลี่ยว หรือไม่อยู่ ลำพังในที่ปลอดภัย	229 (59.0)	60 (15.5)	26 (6.7)	22 (5.7)	51 (13.1)	4.02	1.439	
รวม						4.22		ปฏิบัติ มากที่สุด
<u>พฤติกรรมการใช้สื่อ</u>								
- นักเรียนหลักเลียง การเปิดรับสื่อ ลามก ทั้งทาง หนังสือ วีดีโอ	249 (64.2)	50 (12.9)	43 (11.1)	9 (2.3)	37 (9.5)	4.20	1.292	
- นักเรียนหลักเลียง การดูภาพยนตร์โป๊ หรือภาพโป๊กับผู้ ชายตามลำพัง	279 (71.9)	22 (5.7)	12 (3.1)	13 (3.4)	62 (16.0)	4.14	1.519	
รวม						4.17		ปฏิบัติ มาก
<u>พฤติกรรมทางกาย</u>								
- นักเรียนพุดจา สุภาพ ไม่พุดให้ทำ กับผู้ชาย	180 (46.4)	7 (17.3)	25 (6.4)	26 (6.7)	90 (23.2)	3.57	1.645	

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

พฤติกรรม	จำนวน (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	ปฏิบัติ มากที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ น้อยที่ สุด			
- ถ้ามีโอกาสนักเรียน จะไม่ใส่เสื้อสาย เดี่ยว ทางเกงสั้น รัดรูปเสมอ	299 (77.1)	58 (14.9)	19 (4.9)	4 (1.0)	8 (2.10)	4.36	.800	
รวม						3.96		ปฏิบัติ มาก
<u>พฤติกรรมการใช้สาร</u> <u>เสพติดและเที่ยวเตร่</u>								
- นักเรียนปฏิเสธการ ดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ เมื่อ ออกนอกบ้าน เช่น ไวน์ เปียร์ เหล้า	263 (67.8)	38 (9.8)	23 (5.9)	16 (4.1)	48 (12.4)	4.16	1.412	
- นักเรียนไม่เที่ยว กลางคืน หรือเที่ยว ในสถานเริงรมย์	211 (54.4)	10 (2.6)	16 (4.1)	14 (3.6)	137 (35.3)	3.37	1.876	
รวม						3.76 5		ปฏิบัติ มาก
<u>พฤติกรรมการใช้ศิลปะ</u> <u>ป้องกันตนเอง</u>								
- นักเรียนฝึกศิลปะ ป้องกันตัวเช่น คาราเต้ยูโดและ อื่นๆ	57 (14.7)	40 (10.3)	109 (28.1)	88 (22.7)	94 (24.2)	2.69	1.339	

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

พฤติกรรม	จำนวน (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	ปฏิบัติ มากที่สุด	ปฏิบัติ มาก	ปฏิบัติ ปาน กลาง	ปฏิบัติ น้อย	ปฏิบัติ น้อยที่ สุด			
- นักเรียนมักจะ สังเกตสิ่งรอบตัว เพื่อที่จะหลีกเลี่ยง และป้องกันตนเอง ในกรณีที่เกิด เห็นสิ่งผิดปกติ	193 (49.7)	104 (26.8)	57 (14.7)	18 (4.6)	16 (4.1)	4.12	1.089	
รวม						3.40		ปฏิบัติ ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.22 พบว่า พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ พฤติกรรมการระมัดระวังตัว ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมเท่ากับ 4.26 อยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด พฤติกรรมการเดินทาง ค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมเท่ากับ 4.22 อยู่ในระดับปฏิบัติมากที่สุด

พฤติกรรมการใช้สื่อ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 อยู่ในระดับปฏิบัติมาก พฤติกรรมการคบเพื่อน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 อยู่ในระดับปฏิบัติมาก พฤติกรรมทางกาย การแต่งตัวและการใช้วาจา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 อยู่ในระดับปฏิบัติมาก พฤติกรรมการเที่ยวเตร่ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 อยู่ในระดับปฏิบัติมาก พฤติกรรมการใช้ศิลปะป้องกันตัว ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 อยู่ในระดับปฏิบัติปานกลาง

ตารางที่ 4.23
การมีประสบการณ์ที่เคยถูกล่วงละเมิด

ประสบการณ์การถูกล่วงละเมิด	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคย	369	95.1
เคย	19	4.9
รวม	388	100.0

จากตารางที่ 4.22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เคยมีประสบการณ์การถูกล่วงละเมิดเป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 95.1 มีเพียงร้อยละ 4.9 ที่เคยมีประสบการณ์

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.24
ข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
1. รับฟังคำแนะนำของบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่ตกเตือนเรื่องความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม	308
2. รู้จักระมัดระวังไม่หลงเชื่อบุคคลอื่นง่าย ๆ	286
3. ติดตามข้อมูลข่าวสารเพื่อให้รู้สถานการณ์ทางสังคม	236
4. มีความเชื่อมั่นในตนเอง	169

จากตารางที่ 4.24 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันตนเอง กลุ่มตัวอย่างตอบว่าการรับฟังคำแนะนำของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองที่ตกเตือนเรื่องความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามมากที่สุดเป็นจำนวน 308 คน รองลงมาเป็น ข้อเสนอแนะรู้จักระมัดระวังตัวไม่หลงเชื่อบุคคลอื่นง่าย ๆ มีจำนวน 286 คน

ส่วนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานในการศึกษานี้เป็นการหาความแตกต่างของข้อมูลภูมิหลัง ข้อมูลสภาพแวดล้อมที่มีความเสี่ยง การมีความรู้ในเรื่องการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ และประสบการณ์ใกล้เคียงที่จะถูกล่วงละเมิดทางเพศ ของเด็กนักเรียนหญิงวัยรุ่น โดยการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS โดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : ANOVA)

ตัวแปรที่ใช้ศึกษาได้แก่

1. ตัวแปรอิสระ

1.1 ภูมิหลังของนักเรียน

- ระดับการศึกษา ศาสนา ผู้ที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย และการศึกษาของผู้ที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย
- การมีกิจกรรมยามว่าง หรือไม่มี ความสัมพันธ์ในครอบครัว จำนวนพี่น้อง ค่าใช้จ่าย

1.2 สภาพแวดล้อมทางสังคม

- ลักษณะที่อยู่อาศัย
- ลักษณะการเดินทางกลับบ้าน
- เวลาไป-กลับเข้าบ้าน
- สถานการณ์เสี่ยงที่เคยประสบ
- ลักษณะการแต่งกายที่ชอบ

1.3 ความรู้เรื่องการตกเป็นเหยื่อและการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ประสบการณ์เหตุการณ์หรือเหตุการณ์ใกล้เคียงที่จะถูกล่วงละเมิดทางเพศ

2. ตัวแปรตาม พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

สมมติฐานที่ 1 ภูมิหลังของนักเรียนหญิงวัยรุ่นที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25

ผลการทดสอบพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการ
ถูกล่วงละเมิดทางเพศที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน

ข้อมูลภูมิหลัง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระดับชั้นการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2157.694	2	1078.847	4.116	.017
	ภายในกลุ่ม	100913.30	385	262.112		
	รวม	103070.99	387			
การศึกษาของบุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่	ระหว่างกลุ่ม	3934.374	6	655.729	2.520	.021
	ภายในกลุ่ม	99136.615	381	260.201		
	รวม	103070.99	387			
กิจกรรมยามว่าง	ระหว่างกลุ่ม	1180.576	1	1180.576	4.430	.036
	ภายในกลุ่ม	101792.67	382	266.473		
	รวม	102973.25	383			
บุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย	ระหว่างกลุ่ม	3978.011	8	497.251	1.902	.058
	ภายในกลุ่ม	99092.979	379			
	รวม	103070.99	387			
อาชีพของบุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่	ระหว่างกลุ่ม	641.672	4	160.418	.596	.666
	ภายในกลุ่ม	102344.10	380	269.327		
	รวม	102985.78	384			
ความสัมพันธ์ในครอบครัว	ระหว่างกลุ่ม	72.506	2	36.253	.135	.874
	ภายในกลุ่ม	102913.27	382	269.406		
	รวม	102985.78	384			

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ข้อมูลภูมิหลัง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
จำนวนพี่น้อง	ระหว่างกลุ่ม	1304.170	3	434.723	1.629	.182
	ภายในกลุ่มรวม	101681.61	381	266.881		
		102985.78	384			
ค่าใช้จ่าย	ระหว่างกลุ่ม	1273.741	4	318.435	1.187	.316
	ภายในกลุ่ม	101669.22	379	268.257		
	รวม	102942.96	383			

จากตารางที่ 4.25 ผลการทดสอบสมมติฐาน ของปัจจัยภูมิหลังด้านต่าง ๆ ดังนี้ ระดับชั้นของนักเรียนหญิงวัยรุ่นที่ต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = .017$) จึงยอมรับสมมติฐาน

ด้านการศึกษาของบุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = .021$) จึงยอมรับสมมติฐาน

ด้านการมีกิจกรรมยามว่างกับไม่มีกิจกรรมยามว่างมีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = .036$) จึงยอมรับสมมติฐาน

ส่วนปัจจัยที่แตกต่างกันด้านศาสนา บุคคลที่นักเรียนหญิงวัยรุ่นอาศัยอยู่ด้วย อาชีพของบุคคลที่นักเรียนหญิงวัยรุ่นอาศัยอยู่ด้วย ความสัมพันธ์ในครอบครัว จำนวนพี่น้อง และระดับค่าใช้จ่าย ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองที่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน

จากผลการศึกษา พบปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ด้านระดับการศึกษา ระดับการศึกษาของบุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย และการมีกิจกรรมยามว่าง แต่ไม่พบความแตกต่างในพฤติกรรมการป้องกันตนเองของนักเรียนวัยรุ่นหญิง ที่มี ศาสนา บุคคลที่นักเรียนหญิงวัยรุ่นอาศัยอยู่ด้วย อาชีพของผู้ที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ด้วยความสัมพันธ์ในครอบครัว จำนวนพี่น้อง และระดับค่าใช้จ่าย

ตารางที่ 4.26

ผลการทดสอบด้านสภาพแวดล้อมกับพฤติกรรมป้องกันตนเอง

สภาพแวดล้อม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
สถานการณ์เสี่ยง เดินทางกลับบ้านคนเดียว เวลากลางคืนและมีผู้ขาย ที่รู้จักอาสาไปส่งที่บ้านจึง นั่งรถไปกลับเขาด้วย	ระหว่างกลุ่ม	3127.649	3	1042.550	4.006	.008
	ภายในกลุ่ม	99943.341	384	260.269		
	รวม	103070.99	387			
อยู่กับผู้ชายสองต่อสองใน ที่ลับตา	ระหว่างกลุ่ม	6685.130	3	2228.377	8.878	.000
	ภายในกลุ่ม	96385.860	384	251.005		
	รวม	103070.99	387			
อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีดื่ม เหล้าและมีเพื่อนชาย	ระหว่างกลุ่ม	6968.916	3	2322.972	9.282	.000
	ภายในกลุ่ม	96102.074	384	250.266		
	รวม	103070.99	387			
อยู่ในกลุ่มที่มีผู้ชาย นัก เรียนเป็นผู้หญิงคนเดียว	ระหว่างกลุ่ม	2411.971	3	803.990	3.067	.028
	ภายในกลุ่ม	100659.02	384	262.133		
	รวม	103070.99	387			
เวลาออกจากบ้านไปทำ กิจกรรมอื่น	ระหว่างกลุ่ม	2493.436	3	831.145	3.238	.022
	ภายในกลุ่ม	89830.963	350	256.660		
	รวม	92324.398	353			
เวลากลับจากไปทำกิจ กรรมอื่น	ระหว่างกลุ่ม	1797.895	3	599.298	2.287	.078
	ภายในกลุ่ม	92241.723	352	262.050		
	รวม	94039.618	355			
อยู่คนเดียวในสถานที่ เปลี่ยว	ระหว่างกลุ่ม	1574.793	3	524.931	1.986	.116
	ภายในกลุ่ม	101496.20	384	264.313		
	รวม	103070.99	387			
สภาพแวดล้อม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

สภาพแวดล้อม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
อยู่คนเดียวเวลากลางคืน	ระหว่างกลุ่ม	1410.764	3	470.255	1.776	.151
	ภายในกลุ่ม	10116.23	384	264.740		
	รวม	103070.99	387			
ลักษณะที่อยู่อาศัย	ระหว่างกลุ่ม	2715.004	7	387.858	1.464	.179
	ภายในกลุ่ม	100113.47	378	264.850		
	รวม	102828.48	385			
ลักษณะการเดินทางกลับบ้าน	ระหว่างกลุ่ม	295.588	1	295.588	1.109	.293
	ภายในกลุ่ม	102592.54	385	266.474		
	รวม	102888.13	386			
เวลาไปโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	718.521	2	359.261	1.332	.265
	ภายในกลุ่ม	97893.274	363	269.678		
	รวม	98611.795	365			
เวลากลับโรงเรียน	ระหว่างกลุ่ม	231.439	2	115.720	.430	.651
	ภายในกลุ่ม	99762.082	371	268.900		
	รวม	99993.521	373			

จากตารางที่ 4.26 ผลการทดสอบสมมติฐาน ของปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคม ดังนี้ ด้านการประสบเหตุการณ์เสี่ยง เดินทางกลับบ้านคนเดียวเวลากลางคืนและมีผู้ขายที่รู้จักอาสาไปส่ง จึงไปกลับเขา มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = .008$) จึงยอมรับสมมติฐาน

การประสบเหตุ อยู่กับผู้ขายสองต่อสองในที่ลับตา มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = .000$) จึงยอมรับสมมติฐาน

การประสบเหตุ อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีการดื่มเหล้าและมีเพื่อนขาย มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P = .000$) จึงยอมรับสมมติฐาน

การประสบเหตุ อยู่ในกลุ่มที่มีแต่ผู้ชาย นักเรียนเป็นผู้หญิงคนเดียว มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P=.028$) จึงยอมรับสมมติฐาน

เวลาออกไปทำกิจกรรมอื่นนอกจากไปโรงเรียน มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P=.022$) จึงยอมรับสมมติฐาน

ส่วนปัจจัยที่แตกต่างด้าน ลักษณะที่อยู่อาศัย ลักษณะการเดินทางกลับบ้าน เวลาไปและกลับโรงเรียน เวลาไปทำกิจกรรมอื่น และการประสบเหตุการณ์เสี่ยง อยู่คนเดียวในสถานที่เปลี่ยว อยู่คนเดียวเวลากลางคืน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27

ผลการทดสอบด้านความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมป้องกันตนเอง

ระดับความรู้	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ระดับปานกลาง	ระหว่างกลุ่ม	297.902	1	297.902	1.119	.291
ระดับมาก	ภายในกลุ่ม	102773.09	386	266.252		
	รวม	107030.99	387			

จากตารางที่ 4.27 ผลการทดสอบสมมติฐาน ของความรู้เรื่องการตกเป็นเหยื่อและการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ตารางที่ 4.28
ผลการทดสอบด้านการเคยและไม่เคยประสบเหตุการณ์
การถูกล่วงละเมิดกับพฤติกรรมการป้องกันตนเอง

การประสบเหตุ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ไม่เคย เคย	ระหว่างกลุ่ม	58.103	1	58.103	.218	.641
	ภายในกลุ่ม	103012.89	386	266.87		
	รวม	103070.99	387	3		

จากตารางที่ 4.28 ผลการทดสอบสมมติฐาน ของการเคยประสบเหตุหรือเหตุการณ์ใกล้เคียงการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ตารางที่ 4.29
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ยอมรับ	ปฏิเสธ
<u>สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยภูมิหลังที่ต่างกันมีผลต่อพฤติกรรม การป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ</u>		
- ระดับการศึกษา	✓	
- ระดับการศึกษาของบุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย	✓	
- การมีกิจกรรมยามว่าง	✓	
- ศาสนา, อาชีพของบุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่		✓
- ความสัมพันธ์ในครอบครัว, จำนวนพี่น้อง, ค่าใช้จ่าย		✓
<u>สมมติฐานที่ 2 สภาพแวดล้อมทางสังคมที่ต่างกันมีผลต่อ พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ</u>		
- เวลากลับจากไปทำกิจกรรมอื่น	✓	
- ลักษณะการแต่งกาย	✓	

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

สมมติฐาน	ยอมรับ	ปฏิเสธ
- การประสบสถานการณ์เสี่ยง - ลักษณะที่อยู่อาศัย, ลักษณะการเดินทางกลับบ้าน - เวลาไปและกลับจากโรงเรียน, เวลาออกไปทำกิจกรรมอื่น <u>สมมติฐานที่ 3 ความรู้เรื่องการตกเป็นเหยื่อและประสบการณ์การถูกล่วงละเมิดทางเพศต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ</u> - การมีความรู้เรื่องการตกเป็นเหยื่อ - การเคยประสบเหตุหรือเหตุการณ์ใกล้เคียงการถูกล่วงละเมิดทางเพศ	✓	 ✓ ✓ ✓ ✓

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ปัจจัยภูมิหลังที่ต่างกันในด้านระดับการศึกษา ระดับการศึกษาของบุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย และการมีกิจกรรมยามว่าง มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ แต่ปัจจัยภูมิหลังด้านศาสนา บุคคลและอาชีพของบุคคลที่นักเรียนอาศัยอยู่ด้วย ความสัมพันธ์ในครอบครัว จำนวนพี่น้อง ค่าใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่ต่างกันด้านเวลากลับบ้านไปทำกิจกรรมอื่น ลักษณะการแต่งกายที่ชอบ การประสบเหตุการณ์เสี่ยง มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ แต่สภาพแวดล้อมด้านลักษณะที่อยู่อาศัย ลักษณะเดินทางกลับบ้าน เวลาไปและกลับโรงเรียน เวลาออกไปทำกิจกรรมอื่น ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ และปัจจัยด้านความรู้เรื่องการตกเป็นเหยื่อและการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

การอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษา พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศของเด็กนักเรียนหญิงวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ในครั้งนี้มีประเด็นที่น่าสนใจคือ

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นเด็กนักเรียนหญิงอายุ 13-14 ปี กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ อาศัยอยู่กับบิดามารดาเป็นครอบครัวเดี่ยว ซึ่งมีการศึกษาระดับปริญญาตรี และประถมศึกษา มีอาชีพค้าขาย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกิจกรรมยามว่างทำได้แก่ เรียนพิเศษ เรียนดนตรี เล่นกีฬา เล่นอินเทอร์เน็ต ความสัมพันธ์ในครอบครัวที่มีความใกล้ชิดมีจำนวนพี่น้อง 1-2 คน มีค่าใช้จ่ายต่อเดือนมากกว่า 2000 บาท ซึ่งพบว่า ระดับชั้นการศึกษาที่ต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง ระดับการศึกษาของบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ด้วย และการมีกิจกรรมยามว่างของกลุ่มตัวอย่าง มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศที่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับความรู้ ความเชื่อ และทำให้เกิดความตระหนักในปัญหาการถูกล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กผู้หญิงอย่างแท้จริง ส่วนปัจจัยด้านบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่ด้วยที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ และผลการศึกษาพบ กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับ มารดาและพี่น้อง มีจำนวนร้อยละ 7.5 อยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย ไม่ได้อยู่กับบิดามารดา มีจำนวนร้อยละ 3.1 อยู่กับมารดาตามลำพัง ร้อยละ 2.1 ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยง จากผลการศึกษาของ มรกต พุทธศุภะ (2542) เรื่องการป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า เด็กที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศส่วนใหญ่อยู่ในครอบครัวที่ไม่อบอุ่น มีสภาพครอบครัวแตกแยก

กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเดี่ยวและทาวเฮ้าส์เป็นส่วนใหญ่ มีบางส่วนที่มีที่อยู่อาศัยลักษณะชุมชนแออัด มีห้องนอนเดียว หรืออยู่กันหลายครอบครัว มีห้องนอนไม่เป็นสัดส่วน พบรวมร้อยละ 24.3 ลักษณะการเดินทางกลับบ้านเป็นการกลับเองตามลำพัง ด้วยวิธีนั่งรถประจำทาง เวลาออกจากบ้านเพื่อไปโรงเรียนส่วนใหญ่เป็นเวลา 6.00-7.00 น. และกลับเวลา 16.00-19.00 น. เวลาออกจากบ้านเพื่อไปทำกิจกรรมอื่น ๆ เวลา 8.00-12.00 น. และกลับเวลา 16.01-19.00 น. ลักษณะการแต่งกายที่ชอบของกลุ่มตัวอย่างเป็นการแต่งกายตามสบาย เป็นส่วนใหญ่ บางส่วนที่ชอบแต่งกายตามแฟชั่น และแต่งกายเรียบร้อย

ผลการศึกษาพบว่า ด้านที่อยู่อาศัยที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของจักร พันธ์เพชร (2545) เรื่อง ช่มชู้ในครอบครัวที่พบว่า สภาพแวดล้อมทางสังคมและกายภาพที่มีผลต่อการช่มชู้ในครอบครัว

คือ การอยู่ในชุมชนแออัดของเมืองหลวง ที่มีบ้านคับแคบ พื้นที่ในบ้านต้องใช้ร่วมกัน ความเป็นส่วนตัวของแต่ละคนถูกจำกัด

ด้านลักษณะการเดินทางกลับบ้านที่ต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งการศึกษาค้างครั้งนี้พบว่า มีเด็กนักเรียนหญิงวัยรุ่นที่เดินทางเท้าเข้าซอย ร้อยละ 26.3 นั่งรถมอเตอร์รับจ้างร้อยละ 13.9 ที่มีความเสี่ยง

ด้านลักษณะการแต่งกายที่ชอบต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศที่แตกต่างกัน อาจเป็นไปได้ว่าพฤติกรรมการแต่งกายเป็นพฤติกรรมการป้องกันตนเองอย่างหนึ่งของเด็กนักเรียนหญิงวัยรุ่นตามความรู้ที่ได้รับ ซึ่ง สิรินทร์ ศรประสิทธิ์ (2545) กล่าวถึงพฤติกรรมที่กลุ่มนักเรียนหญิงควรให้ความสำคัญและนำไปปฏิบัติ รวมถึงพฤติกรรมการแต่งกาย คือไม่แต่งกายล่อแหลม เช่น การใส่สายเดี่ยว นุ่งสั้นรัดรูป

ด้านสถานการณ์เสี่ยงที่เคยประสบ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยประสบเหตุการณ์ที่ตอบว่าเคยประสบเหตุมีตอบมากที่สุดเป็น ประสบเหตุเป็นบางครั้งคือ สถานการณ์อยู่บ้านคนเดียวเวลากลางคืน ร้อยละ 39.9 สถานการณ์อยู่คนเดียวในสถานที่เปลี่ยวเป็นบางครั้ง ร้อยละ 17 และผลการศึกษาพบ ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ แต่พบการประสบเหตุ 4 สถานการณ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ได้แก่ สถานการณ์เดินทางกลับบ้านคนเดียวเวลากลางคืนและมีผู้ชายที่รู้จักอาสาไปส่งที่บ้าน จึงนั่งรถไปกับเขา สถานการณ์อยู่กับผู้ชายสองต่อสองในที่ลับตา สถานการณ์อยู่ในกลุ่มเพื่อนที่มีการดื่มเหล้าและมีเพื่อนชาย สถานการณ์อยู่ในกลุ่มที่มีผู้ชาย นักเรียนเป็นผู้หญิงคนเดียว สอดคล้องกับผลการศึกษาของลดาวัลย์ รุ่งเรืองพัฒนา (2548) เรื่องพฤติกรรมป้องกันตนเองจากการตกเป็นเหยื่อของวัยรุ่นหญิงในสยามแสควร์ พบว่า วัยรุ่นหญิงที่อยู่ในสถานการณ์เสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อการข่มขืนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมป้องกันตนเองจากการถูกข่มขืนแตกต่างกัน

ความรู้เรื่องการตกเป็นเหยื่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศของเด็กนักเรียนหญิงวัยรุ่น พบว่า เด็กนักเรียนหญิงวัยรุ่นมีความรู้ในระดับมากเป็นส่วนใหญ่ ตอบถูกต้องมากที่สุดเป็นความรู้เรื่องเมื่อตกอยู่ในสถานการณ์ที่จะถูกข่มขืนผู้หญิงสามารถใช้ทุกอย่างเป็นอาวุธได้ รองมาเป็นเรื่องเหยื่อที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศมีทุกวัย ความรู้ที่ตอบไม่ถูกต้องมากที่สุดเป็นเรื่อง ผู้หญิงที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศทั้งหมดจะเป็นช่วงเวลากลางคืนในซอยเปลี่ยว ซึ่งเป็นความเชื่อที่ผิด และเป็นสาเหตุให้เด็กผู้หญิงส่วนใหญ่ไม่ระมัดระวังตนเองเมื่ออยู่ในบ้าน เวลากลางวัน และเรื่องที่ตอบไม่ถูก รองลงมาคือผู้ชายที่ลงมือข่มขืนเพราะไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้เด็กผู้หญิงมีความไว้วางใจผู้ชายที่มีบุคลิกดี หน้าตาดี โดยเข้าใจผิดว่าไม่เป็นอันตราย ซึ่งความรู้ที่ถูกต้องคือไม่ควรอยู่กับผู้ชายทุกคนสองต่อสองในที่ลับตา และจากการทดสอบสมมติฐานไม่พบความแตกต่างของพฤติกรรม

การป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศที่มีระดับความรู้เรื่องการตกเป็นเหยื่อการล่วงละเมิดทางเพศที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ จันทิกา รอดเรืองเดช (2543) ที่ศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ กับความรู้ ทักษะ และพฤติกรรม ในการหลีกเลี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศของนักศึกษาสตรีอาชีวะ พบว่า นักศึกษาสตรีอาชีวะที่มีความรู้เกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมในการหลีกเลี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศไม่แตกต่างกัน และผลการศึกษาของ ลดาวัลย์ รุ่งเรืองพัฒนา (2548) พบว่าวัยรุ่นหญิงในสยามแดนศรีที่มีความรู้เรื่องการตกเป็นเหยื่อข่มขืนกระทำชำเราแตกต่างกัน ไม่มีผลทำให้มีพฤติกรรมป้องกันตนเองจากการถูกข่มขืนกระทำชำเราแตกต่างกัน

พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศของกลุ่มตัวอย่างมีความเหมาะสมอยู่ในระดับสูงเกือบทุกด้าน ได้แก่ พฤติกรรมการระมัดระวังตัว พฤติกรรมการเดินทาง พฤติกรรมการคบเพื่อน พฤติกรรมการใช้สื่อ พฤติกรรมการใช้สารเสพติดและเที่ยวเตร่

พฤติกรรมทางกาย ส่วนพฤติกรรมการใช้ศิลปะป้องกันตัว อยู่ในระดับปานกลางเพียงด้านเดียว

ปัจจัยที่มีความเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นลักษณะ อยู่กับบิดาหรือมารดาตามลำพัง หรือไม่ได้อยู่กับบิดามารดา กลุ่มตัวอย่างที่มีที่อยู่อาศัยเป็นชุมชนแออัด มีห้องนอนเดียว หรืออยู่กันหลายครอบครัวมีห้องนอนไม่เป็นสัดส่วน กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์อยู่ในสถานที่เปลี่ยวตามลำพังเป็นบางครั้ง และบ่อย ๆ กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์อยู่คนเดียวเวลากลางคืนเป็นบางครั้ง และบ่อย ๆ ที่เป็นปัจจัยที่มีความเสี่ยงแต่ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งผลการศึกษาของจุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (2544) พบว่า อาชญากรรมทางเพศเกิดขึ้นส่วนใหญ่ไม่ได้ตระเตรียมการ เป็นการเกิดขึ้นโดยฉับพลัน ประกอบด้วยช่องโอกาสเอื้ออำนวยร้อยละ 60.4 ช่วงเวลาเหมาะสมร้อยละ 58.5 และสถานที่เหมาะสมร้อยละ 55.4 เป็นสำคัญ ฉะนั้นกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในลักษณะ และอยู่ในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงเหล่านี้จึงต้องมีความระมัดระวังตัว และพยายามหลีกเลี่ยงออกจากสถานการณ์เสี่ยงโดยเร็วที่สุดเพื่อไม่ให้เป็นโอกาสที่เอื้ออำนวยของผู้กระทำการล่วงละเมิดทางเพศได้ ซึ่งอาจเป็นบุคคลภายในบ้าน ในละแวกบ้าน คนใกล้ชิด เช่น คนรัก หรือเพื่อนผู้ชาย